

TS

Slovenské národné stredisko pre ľudské práva ako národný antidiskriminačný orgán a národná inštitúcia pre ľudské práva upozorňuje na pretrvávajúcu potrebu ochrany žien pred násilím.

Dohovor Rady Európy o predchádzaní násiliu na ženách a domácomu násiliu a boji proti nemu, známy ako Istanbulský dohovor, sa opäť dostal do mediálneho priestoru. Súčasťou aktuálnych verejných diskusií sa stalo aj šírenie strachu z prijatia tzv. „zla z Istanbulu“. „Zlo z Istanbulu“ však nemá za úlohu traumatizovať spoločnosť. Hlavným dôvodom potreby prijatia Istanbulského dohovoru je potreba zvýšenej ochrany obetí násilných trestných činov tak na verejnosti, ako aj v domácnosti.

Aj napriek tomu, že slovenský právny poriadok reflektuje potrebu doplnkovej ochrany práv žien, Stredisko odporúčalo ratifikáciu Istanbulského dohovoru ešte vo svojej Správe o dodržiavaní ľudských práv vrátane zásady rovného zaobchádzania v Slovenskej republike za rok 2018. Stredisko takisto odporúčalo Ministerstvu spravodlivosti SR viesť dialóg o Istanbulskom dohovore a bojovať tak proti dezinformačným kampaniam, ktoré sprevádzajú jeho ratifikáciu.

Úlohou Istanbulského dohovoru nie je rozvrat tradičnej rodiny, ani indoktrinácia akousi LGBTI lobby. Istanbulský dohovor má napomôcť vytvoreniu takej spoločnosti, kde sa ženy a dievčatá nebudú cítiť ohrozené násilím. Istanbulský dohovor je postavený na štyroch pilieroch: prevencia, ochrana, stíhanie, jednotný prístup. Od štátov vyžaduje, aby dôsledne sankcionovali rôzne formy násilia: fyzické, psychické a sexuálne násilie (vrátane znásilnenia), nebezpečné prenasledovanie, sexuálne obťažovanie, manželstvá z donútenia, mrženie ženských pohlavných orgánov, nútené prerušenie tehotenstva a násilnú sterilizáciu.

Plnenie úloh, ktoré by Slovenskej republike vyplynuli z ratifikácie Istanbulského dohovoru, by určite prispeli k tolerancii a solidarite s obeťami trestných činov. Nanešťastie, ani odmietanie ratifikácie a strašenie „zlom z Istanbulu“ neostáva bez následkov. Namiesto toho, aby sme boli príkladnou spoločnosťou bez násilia budíme dojem spoločnosti, ktorej násilie nevadí a jeho obeť nás nezaujímajú.

„Pozrime sa možno na Istanbulský dohovor očami obetí a za horizont predvolebného súperenia. Ak platí, že každá piata žena sa stretla s nejakou formou domáceho násilia, je takmer isté, že niektorú z nich poznáme. Skúsme sa zoznámiť s týmto 24 stranovým dokumentom a potom si odpovedzme na otázku, či a prečo by Slovenská republika mala Istanbulský dohovor ratifikovať. Odmietanie prijatia Istanbulského dohovoru má reálne obeť, ktoré štát nedokázal ochrániť. Znova preto vyzývame na slušný a odborný diskurz o rodovo podmienenom násilí na ženách a nešírení dezinformácií o Dohovore Rady Európy o predchádzaní násiliu na ženách a domácomu násiliu a boji proti nemu. Ochrana ohrozených skupín pred násilím by mala byť samozrejmom súčasťou každej demokratickej spoločnosti“ vyhlásil Tomáš Földes, dočasne poverený výkonom funkcie Výkonného riaditeľa SNSLP.